

ژولت پوزگای

شمع‌های شبانگاه

ترجمه مینو مشیری

پرده اول

صحنۀ اول

[سالن پذیرایی در یک قصر. دو پنجره بزرگ مُزین به پرده‌های سنگین. وسط سالن میز طویل برای سه میهمان چیده شده. هانری وارد می‌شود و پتوی شرابی رنگی را به دنبال می‌کشد. روی صندلی راحتی‌اش کنار یک گروه‌ها می‌نشیند.
زنرال بی‌حرکت نشسته است و چشم به بیرون پنجه دوخته دارد. در سالن باز می‌شود و شکاربان بالباس شکار وارد می‌شود. زنرال جم نمی‌خورد.]

کالمن باید کالسکه کروکی رو برای ساعت شش آماده
هانری
کنه، چون هوا بارونیه.

اطاعت، ژنرال. هوا بارونیه. ولو این‌که آشپز گفته پرواز
شکاربان
پرندگان تمام روز دورواطراف قصر از خشکی هوا
حکایت داره و...

کالمن او نیفورم رسمی‌اش را بپوشد. تو هم همین‌طور!
هانری
من از حالا او نیفورم رسمی‌ام را پوشیده‌ام.
شکاربان

من و کالمان خیلی و راجی نمی‌کنیم... اگر هم حرفی بزنیم
بین خودمان دوتاست.

هر دو اخراج می‌شوید اگر بفهمم حتی یک کلام گفته‌اید.
اگر سؤالی کرد، جواب ندهید، انگار کرید.
کالمان به هر حال کره، ژنرال، کامل کرده... خودتون که
می‌دونید.

ایشان را در سکوت به اینجا می‌آورید. البته احترامات
لازم را به ایشان می‌گذارید. همین.

فهمیدم. به ایشان احترام می‌گذاریم. طبیعی است. با سلام
معمول شکاربان: «شکار خوبی داشته باشید.» معمول‌باشد
کالمان این جوری احترام می‌گذاریم. خیلی وقتی که شکار
نرفته‌اید، ژنرال. الان مدته اطرافمان شکار فراوان پیدا
می‌شه، چون فضا را امن می‌بینند. خیلی راحت می‌شه
شکارشون کرد.

و به کالمان بگو کالسکه را در تمام مدت آماده نگه دارد.
میهمان ما باید بتواند هر وقت اراده کند برود.

کالمان عادتشه همیشه متظر بمونه. کرها از آدم‌های
معمولی باحوصله‌ترن. کالمان همان‌جا روی نیمکتش
شامش را می‌خوره. تمام معلول‌ها باحوصله‌اند. ما آدم‌های
سالم هستیم که از همه‌چیز عصبی می‌شیم.

واجی کافیه!

عذر می‌خواهم، ژنرال. به خاطر خواهرم که...
و در طول شام در اختیار باش. ممکنه به تو نیاز پیدا کنم.

شکاربان

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان

ژنرال

شکاربان

ژنرال

بله، می‌بینم [نگاهی غضبناک به او می‌کند]. می‌خواهم کالسکه از
نمیزی بدرخشد! فوری برید و شروع به برق انداختن
کالسکه و زین و برگش کنیم. تو هم لباس مخصوصت را
بپوش. فهمیدی؟ و کنار کالمون جلو بشین.

فهمیدم، عالیجناب. ساعت شش همه‌چیز آماده خواهد بود.
فکر کنم تمام این‌ها به خاطر نامه دیروزه که...

[بانگاه ساکتش می‌کند.]

[سکوت]

البته ارتباطی به من نداره. مرا ببخشید ژنرال. آخر هفته
عروسوی خواهرم است و به این خاطر هیجان‌زدهام و
پُر‌حرفی می‌کنم. گرفتاری خانوادگیه. به قول معروف،
بیماری خاصِ شکاربانان.

ساعت شش‌ونیم راه می‌افید. می‌روید به مهمانخانه عقاب
سفید. آن‌جا فقط بگو من تو را فرستاده‌ام و کالسکه منتظر
آفای کاپیتان است. تکرار کن!

جناب ژنرال مرا دنبال آفای کاپیتان فرستاده‌اند که دیروز
به مهمانخانه عقاب سفید آمده‌اند.

و کالسکه جلوی در ورودی می‌آید.

و کالسکه جلوی ورودی می‌آید.

برای آفای کاپیتان.

برای ایشان. پس برای کی؟ بیست سال است دنبال کسی
به دهکده نرفته‌ایم.

در برگشت هیچ حرفی با او نمی‌زنید! هر سؤالی هم که
بنکند!

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان

هانری

شکاربان